

بررسی زبانگونه مخفی جوانان در روابط گروهی بر اساس رویکرد همسان سازی

شادی شاه ناصری^۱

چکیده

اکثر پژوهش‌ها در حوزه زبان‌شناسی جنسیت بیانگر آن است که گویشوران یک زبان بر حسب جنسیت از گونه‌های زبانی متفاوتی استفاده می‌کنند که عمدۀ تفاوت زبانگونه‌های جنسیتی در حوزه واژگان زبان، نمود آشکارتری نشان می‌دهد. زنان در مقایسه با گروه مردان با گرایش به گونه میانگینی، کمتر از واژگان عامیانه، دشوازه‌ها و صورت‌های غیرمعیار استفاده می‌کنند. متغیر سن نیز در راستای تخفیف این تقابل‌ها عملکرد قوی نشان نداده است، اما در جوامع امروزی که در آن نقش‌های اجتماعی دو گروه به هم نزدیک‌تر و به تبع آن تعاملات کلامی نیز افزایش یافته است، بنابر نظریه تجفل^{*} بروز برخی تغییر و تعدیل‌ها در هنجارهای اجتماعی - زبانی این دو گروه اجتناب ناپذیر می‌نماید. از این رو، پژوهش حاضر به منظور دستیابی به الگوی حاکم بر مکالمات درون‌گروهی و میان‌گروهی جوانان شهر اصفهان شکل گرفت. داده‌ها از طریق مشارکت در جامعه نمونه در قالب روش پژوهشی میلروی‌ها[†] جمع‌آوری و در چارچوب نظری تجفل (۱۹۸۴) ارزیابی کیفی شدند. نتایج بیانگر آن بود که روابط درون‌گروهی در جوانان دختر جامعه نمونه و میان‌گروهی (دختران و پسران) تفاوت معناداری در بسامد کاربرد زبانگونه مخفی نشان نمی‌دهد و با این که پسران جوان همچنان در تولید واژه‌ها و عبارات واژگانی این گونه زبانی پیشناز هستند، اما بخشی از زبانگونه مخفی جوانان امروز پیزندگ دخترانه دارد که نمود زبانی بیشتر آن در مناسبات کلامی بین‌گروهی دیده می‌شود. از این رو، به نظر می‌رسد متغیر سن نقش مهم‌تری در مقایسه با متغیر جنسیت در نمود زبانگونه مخفی گروه در روابط درون‌گروهی و بین‌گروهی جامعه امروز نشان می‌دهد.

کلیدواژه‌ها: گونه زبان مخفی، زبانگونه جنسیت، سن، همسان‌سازی، روابط گروهی.

*. H. Tajfel

†. L. Milroy and J. Milroy

مقدمه

رفتار زبانی یکی از جنبه‌های رفتار اجتماعی انسان و بنابراین، تابع ملاک‌ها و اصول کلی هنجارهای اجتماعی است. یکی از تفاوت‌های بارز اجتماعی، تفاوت جنسیتی است که موجب تفاوت در توزیع نقش و پایگاه اجتماعی افراد می‌شود و از این‌رو، نقش مهمی در تنوعات زبانی دارد. به طور کلی، گروه زنان صرف‌نظر از متغیر سن نسبت به رفتار زبانی خود بیش از گروه مردان حساسیت دارند و از صورت‌های زبانی جدید و غیرمعیار که با هنجارهای زبانی - اجتماعی معیار فاصله دارد، پرهیز می‌کنند (ترادگیل، ۱۳۷۶).

اما اکنون به نظر می‌رسد استفاده از صورت‌های واژگانی معیار در گفتار دختران جوان که نسبت به بیست سال گذشته از تحصیلات و مشاغل متنوع‌تری برخوردار شده‌اند و از فن‌آوری‌های نوین ابر شبکه اینترنت و وسایل ارتباط جمعی دیگری مانند تلفن‌های همراه و شبکه‌های مجازی استفاده بیشینه دارند، رنگ باخته است. پژوهش حاضر در پی آن است تا با بررسی نقش دو متغیر جنسیت و سن، میزان نمود زبانگونه مخفی را در روابط درون گروهی دختران جوان و همین طور بین گروهی (دختر- پسر) مورد بررسی قرار دهد تا میزان همگرایی گفتار دختران جوان را با زبانگونه جنسی زنان یا واگرایی به سمت زبانگونه مخفی را که نمود بارز گفتار جوانان پسر می‌باشد، ارزیابی کند. از این‌رو، در بخش بعد، مسأله پژوهش بیان می‌شود سپس چارچوب نظری مطرح و روش کار عنوان می‌شود و در ادامه به توصیف و تحلیل داده‌ها پرداخته خواهد شد. نتایج نیز در بخش نتیجه‌گیری ذکر و در انتهای فهرست منابع درج می‌شود.

بیان مسئله

زبان‌شناسی اجتماعی یا مطالعه زبان در بافت اجتماعی به بررسی آن دسته از تنوعات زبانی می‌پردازد که عوامل اجتماعی در شکل‌گیری آنها دخیل بوده است. در این حوزه مطالعاتی، زبان آینه تمام نمای تغییر و تحولات اجتماعی فرض می‌شود که هر تغییر اجتماعی به فراخور عمق و شدت آن به درجاتی در زبان منعکس می‌شود (مدرسی، ۱۳۶۷). هر جامعه زبانی متشکل از گروه‌های کوچک و بزرگی است که به درجاتی از هم فاصله یا باهم همپوشی و تعامل دارند، اما هر گروه اجتماعی خرد یا کلان به منظور ثبتیت یکپارچگی صیغگانی^۱ و نمود هویت مستقل از هنجارهای متعارف زبانی- فرهنگی گروه خود پیروی می‌کند. یکی از عوامل اجتماعی مهم که در اصل، منشأ بیولوژیکی دارد، سن گویشوران زبان است. میرهوف^۲ (۱۴۲:۲۰۰۶) در کتاب مقدمه‌ای بر زبان‌شناسی اجتماعی می‌آورد: «نسل جوان هر جامعه‌ای با به کارگیری الگوهای زبانی غیرمعیار و نشاندار که نمونه اعلی آن در حوزه واژگانی زبان نمود می‌یابد به دنبال ثبتیت جایگاه اجتماعی خود با ارائه تعریفی از هویت مستقل، متفاوت و مجزا از گروه بزرگ‌سالان در جامعه است». بی‌جهت نیست که برخی چون سمائی (۱۳۸۲) زبانگونه متدالوی بین جوانان را با کمی اغراق، زبان مخفی می‌نامند؛ زیرا در این گونه زبانی، هنجارگریزی در صورت و اغلب در معنای عبارات واژگانی و جایگزینی کلمات تیره به لحاظ

1. paradigm uniformity

2. M. Meyerhoff

معنایی با کلماتی که به گونه معيار راه یافته است همواره به زبانی دور از دسترس و فهم گروههای اجتماعی بزرگ‌سال تبدیل می‌شود و به عبارتی برای اکثریت جامعه زبانی مخفی می‌ماند. گونه‌ای که عمدهاً جوانان پسر در تعاملات درون گروهی به نشانه پذیرش در گروه و همبستگی میان اعضای گروه آن را به کار می‌برند. مدرسي (۱۳۶۸) در خصوص تأثیر متغیر جنسیت بر زبان عنوان می‌دارد به طورکلی، زنان نسبت به رفتار زبانی خود بیش از مردان حساسیت دارند و همین حساسیت باعث شده است تا رفتار زبانی محافظه کارانه‌تری داشته باشند در صورتی که مردان با کاربرد صورت‌های زبانی غیرمعیار که با سبک محاوره‌ای عجین می‌شود تمایل بیشتری به فاصله گرفتن از گونه معيار زبانی نشان می‌دهند. از سوی دیگر، کولماس^۱ (۲۰۰۵) تفاوت گفتار زنان و مردان را ناشی از فشارهای اجتماعی تحمل شده بر دو جنس زن و مرد عنوان می‌کند و انتظارات متفاوتی را که جامعه از زنان و مردان خود می‌طلبد، در شکل‌گیری زبانگونه جنسیتی^۲ دخیل می‌داند. اما با تحول فن‌آوری و دانش روز و تعامل کلامی- اجتماعی فراینده دو گروه زن و مرد به نظر می‌رسد زبانگونه جنسیتی که تفاوت گونه‌های زبانی و عمدهاً گفتاری در دو جنس را معلوم نقش‌پذیری اجتماعی متفاوت این دو گروه می‌داند، با لحاظ متغیر سن در جامعه امروز نیاز به واکاوی دقیق‌تر و عمیق‌تری داشته باشد؛ لذا پژوهش حاضر در پی یافتن پاسخی مستدل برای این پرسش است که در روابط گروهی دختران جوان کدام زبانگونه نمود بارزتری نشان می‌دهد؟ زبانگونه جنسیتی که با لحاظ متغیر جنسیت، گروه دختران را به گروه اجتماعی زنان پیوند می‌دهد و یا زبانگونه مخفی که با لحاظ متغیر سن، هنجرهای زبانی گروه دختران را به سمت همگرایی با هنجرهای غیر متعارف زبانی همسالان جنس مخالف سوق می‌دهد. بنابراین، بهتر است ابتدا گروه و روابط گروهی تبیین شود.

گروه و عضویت

از منظر جامعه‌شناسختی، گروه، مجموعه‌ای بیش از یک نفر است که با دیگر اعضا در تعامل بوده و در چارچوب هنجرهای جمعی در پی کسب اهداف جمعی مشترک هستند و احساس هویت مشترک اما مستقل از گروههای دیگر، ویژگی ممیزه آنها محسوب می‌شود (شیلینگ^۳، ۲۰۱۳: ۹۳). رومین^۴ با ارجاع به تحقیقات پیشین، الگوهای نسبتاً متفاوتی از تعاملات کلامی میان گروههای دختر و پسر را در جوامع مختلف گزارش می‌دهد اما با گذر زمان و تغییر جوامع زبانی از بسته به باز تأکید می‌کند که تفاوت‌های کلامی کمتر و زبانگونه‌های جنسیتی نزدیک‌تر شده‌اند. نوجوانان یک خُرد فرهنگ را شکل می‌دهند که با توصل به رفتارهای اجتماعی- زبانی متفاوت از هنجرهای اجتماعی (هنجرگریزی) غالباً سعی می‌کنند یک هویت مستقل برای گروه خود را نمود بخشیده و تثبیت کنند. شواهد بسیاری حاکی از آن است که بخش اعظمی از

1. F. Coulmas

2. genderlect

3. N. Schilling

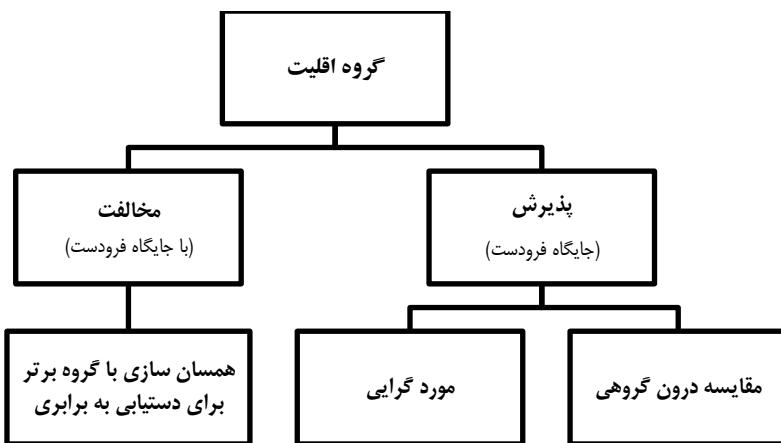
4. S. Romaine

فرایند جامعه‌پذیری زبان^۱ در گروه‌های هم‌جنس و همسال شکل می‌گیرد. از این‌رو، رفتار زبانی فرد را نشانگر احساس هویت فردی وی در گروه دانسته و توانایی وی در کاربرد اصطلاحات و واژگان خاص آن گروه را ضامن پذیرش عضویت فرد از سوی دیگر اعضای گروه عنوان می‌کنند (دورانتی، اچس و دیگران، ۲۰۱۲). روابط گروهی به دو دسته درون گروهی^۲ و بین گروهی^۳ تفکیک می‌شود. در نوع اول، ارتباط عمده بین اعضای گروه است که غالباً همسال و هم‌جنس هستند. از این‌رو، این گروه را گروه همسالان می‌نامند. تعلق به هر یک از گروه‌های سنی در فرد گرایش‌هایی را ایجاد می‌کند که او را به گروه خود وابسته و از گروه‌های دیگر جدا کند. رومین (۱۹۸۴) از نهادهای آموزشی و فن‌آوری نوین به عنوان عوامل مؤثری یاد می‌کند که فرد را وارد شبکه روابط اجتماعی وسیع‌تری می‌کند. از عوامل مهم اجتماعی در الحقق به گروه در وهله اول، جنسیت و سپس سن مطرح می‌شود. کولماس (۲۰۰۵) از دو فشار وارد بر گروه جوانان صحبت می‌کند: نخست، فشار در جهت حفظ انسجام بین اعضای گروه که هدف آن ایجاد مشابهت است و دوم، فشار در جهت کسب هویت مستقل و حفظ تقابل با گروه‌های دیگر که هدف آن ایجاد تمایز است. وارداف^۴ (۲۰۱۰) نیز به کسب هویت در زنان و مردان اشاره می‌کند و با واکاوی نمونه‌های زبان گفتاری، تمایل زنان را به سمت اعتبار آشکار^۵ مطرح می‌کند. اعتبار آشکار در گونه معيار زبان نهفته است گونه‌ای که از نظر متزلت اجتماعی، بالاترین جایگاه را دارد. حال آنکه آفایان ترجیح می‌دهند به خصوص در روابط درون گروهی از صورت‌های کم وجهه‌تر که مشخصاً دارای اعتبار پنهان^۶ است، به عنوان نشانه همبستگی گروهی و اقتدار جمعی خود استفاده کنند.

بنیان نظری

تجفل (۱۹۸۴) نظریه «روابط بین گروهی و تغییرات اجتماعی» را مطرح کرده است. این نظریه بر مبنای ساختار ذهنی دو گروه در تعامل با یکدیگر پایه‌ریزی شده است که عمدتاً بنابر ملاحظات تاریخی- اجتماعی، یک گروه، جایگاه اجتماعی پایین‌تر، قدرت کمتر و تصویر ذهنی کوچک و حقیرانه‌ای از خود دارند (گروه اقلیت)^۷ اعضای گروه اقلیت یا جایگاه فرودست خود را می‌پذیرند و هنجارهای اجتماعی- زبانی متعارف با عرف تعریف شده برای گروه خود را نمایان می‌کنند یا به همسان‌سازی زبانی- اجتماعی با گروه فرادست روی می‌آورند.

-
1. language socialization
 2. A. Duranti, E. Ochs et al.
 3. inter-group
 4. Intra group
 5. R. Ward haugh
 6. O hvert prestige
 7. covert prestige
 8. minority group

نمودار ۱. نظریه تجفل (۱۹۸۴) در خصوص روابط بین گروهی و تغییرات اجتماعی

همان طور که در نمودار ۱ آمده است. اگر جایگاه خود را پذیرنند یا صرفاً به مقایسه درون گروهی و برتری نسبت به سایر اعضا گروه دلخوش می‌کنند یا به عنوان یک فرد جدای از گروه سعی می‌کنند تا توانایی‌ها و شایستگی‌های بالقوه خود را به فعلیت رسانده و تصویری مثبت از شخص خود ارائه کنند. این موارد خاص را موردگرایی^۱ یا همان موارد استثنای عنوان می‌کنند. اما همسان‌سازی^۲، رویکردی است که گروه فروضت آشکارا آشکارا به آن متولّ می‌شود تا با شبیه‌سازی هنجارهای اجتماعی- زبانی به امکانات برابر دست‌یابد و جایگاه نابرابر اجتماعی خود را نفی کند. تجفل (۱۹۸۴: ۱۹۳) شیوه‌های زیر را در جهت همسان‌سازی گفتاری گروه اقلیت (زنان) با گفتار گروه اکثریت (مردان) ارائه می‌کند:

- الف) صداگردانی (تقلید صدای مردانه: صدای خشن، به و کلفت).
- ب) استفاده از عبارات واژگانی مردانه، دشوازه‌ها و گرایش به سبک محاوره‌ای در تمام سطوح سبکی.
- پ) نشان دادن قطعیت و صراحت در کلام.
- ت) موضوع‌گردانی در صحبت به سمت موضوعات مردانه مانند فوتیال، سیاست و تجارت.
- ث) استفاده از لحجه غیرمعیار در روابط بین گروهی.

یکی از مواردی که تجفل (۱۹۸۴) در همسان‌سازی گفتار بر آن تأکید فراوان می‌کند، مسأله استفاده زنان از واژگان و عبارات زبانی مردانه است که از هنجارهای زبانی گونهٔ معیار فاصله دارد. در تحقیق حاضر نیز میزان همسان‌سازی گفتار دختران جوان با زبان‌گونهٔ مخفی پسران مورد تحلیل و ارزیابی قرار می‌گیرد.

1. tokenism
2. assimilation

روش پژوهش

دو گروه آزمودنی جامعه نمونه این پژوهش به شیوه نمونه‌گیری غیرتصادفی^۱ از بین دانشجویان ۱۹ تا ۲۲ سال در دو گروه ۶۰ نفره دختر و پسر انتخاب شدند. از آنجا که هدف پژوهش دستیابی به کاربرد طبیعی زبان جامعه آزمودنی بود، از «روش مشاهده مشارکتی» میلروی‌ها (۱۹۸۰) با عنوان شبکه‌های اجتماعی^۲ در جمع آوری داده‌های زبانی استفاده شد. در این روش، رفتار زبانی فرد در رابطه با شبکه ارتباطات اجتماعی او مشاهده، بررسی و ارزیابی می‌شود که چون پژوهشگر در جامعه آزمودنی حضور و مشارکت دارد، طبیعی ترین داده زبانی را استخراج می‌کند. در این پژوهش، با توجه به حجم نمونه از روش مشاهده مشارکتی در شبکه اجتماعی با تراکم ارتباطی بالا^۳ استفاده شد. به این معنی که تمام افراد جامعه نمونه با یکدیگر آشنایی و ارتباط کلامی داشتند. داده‌ها در دو سطح رابطه درون گروهی در جامعه نمونه دختران و رابطه بین گروهی در تبادلات کلامی گروه دختران و پسران جامعه نمونه گردآوری و دسته‌بندی شد.

توصیف و تحلیل داده‌ها

همان طور که در بخش سوم عنوان شد، به اعتقاد تجفیل (۱۹۸۴) بارزترین نمود همسان‌سازی زبانی در گروه اقلیت، استفاده از عبارات واژگانی مردانه، دشوازهای و گرایش به سبک محاوره‌ای در گفتار مردانه است که نمونه اعلیٰ آن با لحاظ متغیر سن در گروه جوانان پسر جامعه نمونه استفاده از زبانگونه مخفی است. در تعاملات کلامی بین گروهی، استفاده از این زبانگونه هیچ مشکل ارتباطی بر اساس فهم پذیری متقابل^۴ برای گروه دختر جامعه نمونه ایجاد نمی‌کرد و آنها به راحتی بحث را به پیش برده و حتی در مواردی به نظر می‌رسید با استفاده بیش از حد از عبارات واژگانی این گونه سعی می‌کنند تسلط خود را بر این گونه زبانی به رخ پسран جامعه آزمودنی بکشند. از مجموعه داده‌های مکالمه بین گروهی به نمونه زیر توجه کنید:

(۱) پسر: فالانی^۵ رو دیدی همش پرت می‌زنه؟ اصن انگاری تو عالم هپروته بم میگه ف زود بربیم دان
میگم شوتفت تعطیله.

1. non-random sampling
 2. social networks
 3. high density
 4. mutual intelligibility

^۵ به خاطر رعایت اصول اخلاقی، نگارنده به جای نام افراد از کلمه «فلانه» استفاده کرده است.

نمی‌شد. در مکالمه بین گروهی دختر و پسر، دختر از فرایند کدامیزی^۱ که عبارت است از وارد کردن عناصر زبانی از یک زبان به زبان دیگر استفاده کرده در گات /یت به معنای «فهمیدم» که صورت جدید کلمه عامیانه گرفته است در اند^۲ که به معنای آخر یک ویژگی یا صفت است و بیشتر برای تأکید بر صفات منفی در جامعه نمونه این پژوهش به کار برده شده است. همین طور از سروازه‌سازی در اف جی/اس که برگردان صورت کامل آن فول جواد سیستم است، یعنی از پرتی که پسر می‌گوید بسیار شدیدتر و تحقیرآمیزتر است. کوتاه‌سازی کلمات در قالب آوردن یک هجا یا حرف اول از دیگر نمونه‌های پر کاربرد در زبانگونه مخفی است که در گفتار پسر در نمونه (۱) آمده است. ف- به معنای فردا می‌باشد. عبارات واژگانی پرت، هپروت و شوت در گفتار پسر به زبانگونه مخفی تعلق دارد که به اعتقاد سمائی (۱۳۸۲) ریشه بسیاری از این واژگان را می‌توان در گونه محاوره‌ای گفتار نیز دنبال کرد. اما تأکید دختر با کشیدن-ه- پایانی در آره و تکرار خود در خود خود، آخر...، اشکول، اصطلاح گلابی پیشش موزه، زیگیل و تاول مغایر با زبانگونه جنسیتی زنان است که به رعایت هنجارهای گونه معیار زبانی بهخصوص در ارتباطات کلامی بین گروهی توجه ویژه‌ای داشته‌اند. در این نمونه، گفتار دختر در مقایسه با گفتار پسر، به مراتب هنجارگریزتر، افراطی‌تر و به شدت نمایشی است. نمونه‌ای که به خوبی همسان‌سازی گفتار دختر شرکت کننده در مکالمه را با زبانگونه مخفی پسран نشان می‌دهد. دختر از هشت نمونه از زبانگونه مخفی استفاده کرده است، در حالی که میزان استفاده پسر شرکت کننده در مکالمه از زبانگونه مخفی، پنج کلمه بوده است. به یک نمونه دیگر از مجموع داده‌های مکالمه درون گروهی با این تفاوت که در این نمونه، آغازگر مکالمه، دختر است توجه کنید:

(۲) دختر: بچا میگم امروز درسو بپیچونیم. بی کلاچ بی کلاچم. یه آرنولد می‌خوام که مخ استادو تیلیت کنه تا بگه پاشین بربن.

پسر: ای آقا! ول کنین. این مودیه هممونو آخر ترمیلنگ می‌کنه. بعد کی حال منت کشی داره. همان‌طور که در نمونه (۲) مشاهده می‌شود دختر خطاب به جمع ۳۰ نفره کلاسشان که ۱۴ نفر آن دانشجوی پسر هستند، بی‌هیچ پرواپی از عبارات پیچوندن درس، بی‌کلاچ بودن به معنای اعصاب نداشتن، آرنولد به معنای یک پسر قوی هیکل که قیافه ترس‌انداز داشته باشد و تیلیت کردن مخ کسی به معنای گولزن و منحرف کردن فکر شخص دیگری استفاده کرده است. یکی از پسran گروه نیز در پاسخ خانم را آقا خطاب کرده و از عبارات مودی یعنی حالی به حالی و لنگ کردن به معنای مشکل درست کردن استفاده کرده است. در نمونه (۲) نیز میزان استفاده از زبانگونه مخفی در گفتار دختر به پسر، نسبت پنج به سه است با توجه به این نکته که نشانداری این زبانگونه در گفتار دختر با تکرار بی‌کلاچ نمود صریح‌تری دارد و در گفتار پسر نیز مودی نمونه‌ای از کد آمیزی تلقی می‌شود.

اما ارتباط کلامی دختران جامعه نمونه پژوهش در سطح روابط کلامی درون گروهی نیز زبانگونه مخفی را نشان می‌دهد. به نمونه (۳) توجه کنید:

1. code mixing
2. end

در نمونه سه که مکالمه در سطح درون گروهی واقع شده، دختری که بحث را آغاز کرده است کلمه پژوراتی که ترکیبی از سه کلمه پزو، آردی و مازاراتی است را در جهت تحقیر و کوچک شمردن فرد مورد بحث به کار می‌برد. همنشینی این کلمه از زبانگوئه مخفی با لیموزین که تداعی کننده قیمت بالای لیموزین و امکان استفاده از آن برای افراد محدودی در سطح بالای اجتماع است، لحن کلام گوینده را گزنه‌تر می‌کند. اما دختری که پاسخ می‌دهد از عبارت توهם زدن استفاده می‌کند که معنای آن به شدت پژوراتی برای مخاطب بزرگسال فرضی تیره نیست. نکته جالب در این مکالمه که در سطح گروه دختران جوان جریان دارد، اطلاق صورت خطابی داشتن به دختر دیگر است. لازم به ذکر است که نمونه‌های فوق تنها بخش کوچکی از مجموعه داده‌های جمع‌آوری شده است که همسان‌سازی گفتار دختران را با زبانگوئه مخفی تأیید می‌کند. این همسان‌سازی در روابط کلامی بین گروهی در گفتار دختران جامعه نمونه آشکارتر و از صراحت بیان بیشتری برخوردار است. در مجموع، تحلیل کیفی داده‌ها بیانگر آن است که دختران با آگاهی از وجهه غیرمعیار زبانگوئه مخفی که پیرنگ مردانه دارد با تصحیح افراطی^۱ در استفاده نمایشی از این گونه زبانی در جهت همسان‌نمایی زبان خود با زبان پسران حرکت می‌کنند. یسپرسون (۱۹۶۴) در کتاب زبان: ماهیت، تکوین و منشأ آن، مردان را به سبب آنکه در خط سیر زبان یعنی گونه معیار حرکت نمی‌کنند، در حالی که زنان همواره مقلد هنجارهای گونه معیار زبان بهشمار می‌روند، مردان را بیگانه پیشروان واقعی در بدعت‌گذاری واژگانی و خلق عبارات زبانی جدید بر می‌شمارد اما همسان‌سازی زبانگوئه جنسیتی دختران با زبانگوئه مخفی در جامعه نمونه این پژوهش به حدی آشکار است که به نظر می‌رسد در مواردی دختران جوان، گوی سبقت را از پسران نه فقط در کاربرد زبان مخفی که در وضع صورت‌های جدید با پیرنگ دخترانه برده‌اند. به نمونه (۴) که نمونه‌ای، از این مورد در روابط درون گروهی، م باشد، توجه کنید:

(۴) پسر: آخی! خوفی؟ عجیب‌جمی. خودتم می‌دونی چاکرخاتیم فقط انقدر گرفتار بودم که ساییم نمی‌دیدم.
رسیدی خونه اس بنز.

پسر: خب بی خی. فک کنم فشارم افتاده اگه مردی بگیرش حالا بگو بینم اجولات مجولات داری بدی.
 همان طور که در نمونه (۴) مشاهده می کنید، آغازگر مکالمه با کاربرد چاکرخاتیم به معنای چاکر، مخلص و نوکر تیم، سایم، نمی دیلم و کوتاه سازی اس ام اس به /س، گفتاری از زبانگوئه مردانه را به نمایش می گذارد.
 پسر بیمار نیز آگاهی خود را از زبانگوئه مخفی با آوردن بی خی به معنای بی خیال و تشییه فشار خون به وزنه سنگین نشان می دهد، اما در هر دو پاره گفت، کلمات آخی، خوفی، عجیب جم و اجولات مجولات از گفتار دختران جوان به زبانگوئه مخفی راه پیدا کرده است که دو پسر شرکت کننده در مکالمه به راحتی آنها را به کار می برند؛ گویی که بخشی از واژگان قدیمی زبان مخفی مردانه بوده است. باید پذیرفت که کلمات فوق در نمونه (۴) بیش از آنکه کلمات بدبیع و جدیدی باشند، صورت های دست کاری شده در سطح آوازی هستند، اما

استعمال بی‌نشان آنها در گروه جوانان پسر، خبر از تحولی می‌دهد که دختران نیز با همسان‌سازی زبانگونه‌ای به سمت ساخت کلمه در زبانگونه مخفی پیش می‌روند.

نتیجه‌گیری

ارزیابی داده‌های مکالمه – بنیاد این پژوهش بیانگر آن است که دختران آزمودنی در مکالمات درون‌گروهی و بین‌گروهی جامعه نمونه از زبانگونه مخفی – با انحراف از گونه معيار زبانی که قادر اعتبار آشکار است – در جهت همسان‌سازی با اولویت‌های گفتار مردانه در سطح عبارات واژگانی و موضوعات مورد علاقه برای بحث در زبانگونه مخفی مردان سعی در ارتقای جایگاه اجتماعی خود دارند و کوتاه‌ترین راه ممکن را در همسان‌سازی زبانگونه جنسیتی خود با زبان مخفی مردانه می‌بینند. اما در نهایت با ملاحظات جامعه‌شناختی چنین امری میسر نخواهد شد، مگر آنکه گروه اکثریت، تغییر نقش اجتماعی زنان را پذیرد. برای پاسخ به سؤال پژوهش، بیش از ۱۲۰۰ پاره گفت در چارچوب نظری تجفل (۱۹۸۴) مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت. یافته‌های زبانی مؤید این مطلب است که به سبب تعامل اجتماعی فزاینده دو گروه جنسیتی، زبانگونه مخفی در سطح واژگانی بر زبانگونه جنسیتی دختران جوان غلبه داشته است تا آنجا که دختران جامعه نمونه این پژوهش با علم به هنجارگریزی زبانگونه مخفی، این گونه زبانی را نه تنها در تعاملات کلامی درون‌گروهی بلکه با شدت بیشتری در تعاملات بین‌گروهی به کار می‌برند تا بیش از آنکه فاصله گونه‌های زبانی و نقش‌های اجتماعی دو گروه جنسیتی را برجسته کنند با همسان‌سازی زبانی، نزدیک‌تر شدن نقش‌ها و تعاملات اجتماعی را نمود بخشنده. رویکردی که امروزه نه در دراز مدت بلکه به سبب امکانات شبکه اینترنت و دیگر ابزار نوین ارتباطی می‌تواند در کوتاه مدت منجر به یک بازنگری اساسی در تعریف هنجارهای زبانی – اجتماعی جامعه شود.

منابع

- ترادگیل، پیتر (۱۳۷۶)، زبان‌شناسی اجتماعی: درآمدی بر زبان و جامعه، ترجمه محمد طباطبائی، تهران: نشر آگه.
- سماّی، مهدی (۱۳۸۲)، فرهنگ لغات زبان مخفی، تهران: نشر مرکز.
- مدرسی، یحیی (۱۳۶۸)، درآمدی بر جامعه‌شناسی زبان، تهران: مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی.
- Coulmas, F. (2005), Sociolinguistics. Cambridge: Cambridge University Press.
- Duranti, A., Ochs, E. and Schieffelin, B. (2012), The hand book of language socialization. Oxford: Wiley-Black Well.
- Jespersen, O. (1964), Language: Its nature, development and origin. New York: Norton.
- Meyerhoff, M. (2006), Introducing sociolinguistics. US. And Canada: Routledge.
- Milroy, L. and Milroy, J. (1980), Language and social networks. Oxford: Black Well.

- Romaine, S. (1984), *The language of children and Adolescents*. Oxford and New York: Basil Black Well.
- Schilling, N. (2013), *Key topics in sociolinguistics: Sociolinguistic fieldwork*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Tajfel, H. (1984), *Differentiation between social groups: Studies in the social psychology of Inter group relations*. London: Academic Press.
- Ward haugh, R. (2010), *An introduction to sociolinguistics*. Oxford: Black Well.